

PARLAMENTUL EUROPEAN

2004

2009

Document de ședință

A6-0039/2009

29.1.2009

RAPORT

referitor la locul special pe care îl ocupă copiii în acțiunile externe ale Uniunii
Europene
(2008/2203(INI))

Comisia pentru dezvoltare

Raportoare: Glenys Kinnock

CUPRINS

	Pagina
PROPUNERE DE REZOLUȚIE A PARLAMENTULUI EUROPEAN	Error! Bookmark not defined.
EXPUNERE DE MOTIVE	Error! Bookmark not defined.
AVIZ AL COMISIEI PENTRU AFACERI EXTERNE	Error! Bookmark not defined.
AVIZ AL COMISIEI PENTRU CULTURĂ ȘI EDUCAȚIE ..	Error! Bookmark not defined.
AVIZ AL COMISIEI PENTRU DREPTURILE FEMEII ȘI EGALITATEA DE GEN	Error! Bookmark not defined.
REZULTATUL VOTULUI FINAL ÎN COMISIE.....	Error! Bookmark not defined.

PROPUNERE DE REZOLUȚIE A PARLAMENTULUI EUROPEAN

referitoare la locul special pe care îl ocupă copiii în acțiunile externe ale Uniunii Europene (2008/2203(INI))

Parlamentul European,

- având în vedere Comunicarea Comisiei din 5 februarie 2008 intitulată „Copiii ocupă un loc special în acțiunile externe ale Uniunii Europene” (COM(2008)0055),
- având în vedere documentul de lucru al serviciilor Comisiei din 5 februarie 2008 intitulat „Copiii în situații de urgență și de criză” (SEC(2008)0135),
- având în vedere documentul de lucru al serviciilor Comisiei din 5 februarie 2008 intitulat „Planul de acțiune al Uniunii Europene privind drepturile copiilor în acțiunile externe” (SEC(2008)0136),
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 9 aprilie 2008 intitulată „UE – partener global pentru dezvoltare: Accelerarea progreselor către Obiectivele de Dezvoltare ale Mileniului” (COM(2008)0177),
- având în vedere concluziile Consiliului din 26 mai 2008 privind promovarea și drepturile copilului în acțiunile externe ale Uniunii Europene - dimensiunea dezvoltării și dimensiunea umanitară,
- având în vedere concluziile Consiliului European din 19-20 iunie 2008,
- având în vedere orientările UE privind promovarea și protecția drepturilor copilului, adoptate de Consiliu în decembrie 2007,
- având în vedere orientările UE privind copiii și conflictele armate, adoptate de Consiliu în decembrie 2003, precum și varianta lor actualizată din iunie 2008,
- având în vedere lista de control privind integrarea și protecția copiilor afectați de conflictele armate în operațiunile politicii europene de securitate și apărare (PESA), adoptată de Consiliu în mai 2006,
- având în vedere Convenția Organizației Națiunilor Unite cu privire la drepturile copilului (CDC), adoptată de Adunarea Generală la 20 noiembrie 1989, și protocoalele opționale la aceasta,
- având în vedere agenda de acțiuni a UE privind ODM adoptată de Consiliu la 18 iunie 2008,
- având în vedere Rezoluția ONU nr. 1612 (2005) privind copiii și conflictele armate, adoptată de Consiliul de Securitate al ONU în cadrul celei de-a 5235-a reuniuni din 26 iulie 2005,
- având în vedere Convenția Organizației Internaționale a Muncii (OIM) nr. 138 privind

vârsta minimă de încadrare în muncă, adoptată la Geneva la 26 iunie 1973, și Convenția Organizației Internaționale a Muncii nr. 182 privind interzicerea celor mai grave forme ale muncii copiilor și acțiunea imediată în vederea eliminării lor, adoptată la Geneva la 17 iunie 1999,

- având în vedere Declarația Mileniului a Organizației Națiunilor Unite adoptată de Adunarea Generală la 8 septembrie 2000,
- având în vedere documentul final al Sesiunii speciale a ONU dedicată copiilor, organizată la sediul ONU în mai 2002, intitulată „O lume demnă pentru copii”,
- având în vedere studiul Secretarului General al ONU privind violența față de copii, prezentat la Adunarea Generală a ONU din 11 octombrie 2006,
- având în vedere raportul „Copiii și obiectivele de dezvoltare ale mileniului” întocmit de Fondul Națiunilor Unite pentru Copii (UNICEF) pentru Națiunile Unite în decembrie 2007,
- având în vedere raportul „Situția copiilor lumii 2008”, publicat de UNICEF în decembrie 2007,
- având în vedere raportul pe 2008 privind Obiectivele de Dezvoltare ale Mileniului, publicat de Departamentul afaceri economice și sociale al ONU în august 2008,
- având în vedere Angajamentele de la Paris privind protecția copiilor împotriva recrutării ilegale sau folosirii în forțe armate sau grupări armate și Principiile și orientările de la Paris privind copiii asociați cu forțele sau grupările armate, adoptate de miniștrii și reprezentanții țărilor care s-au reunit la Paris la 5-6 februarie 2007,
- având în vedere Carta africană privind drepturile și bunăstarea copilului, adoptată de Organizația Unității Africane (OUA) în 1990, care a intrat în vigoare la 29 noiembrie 1999,
- având în vedere Acordul de la Cotonou¹ modificat², în special articolul 9 intitulat „Elemente esențiale privind drepturile omului, principiile democratice și statul de drept și elementul fundamental privind buna guvernare” și articolul 26 intitulat „Aspecte referitoare la tineret”,
- având în vedere Rezoluția Adunării Parlamentare Paritare ACP-UE privind drepturile copilului și copiii-soldați³, adoptată la Addis Abeba la 19 februarie 2004,
- având în vedere Rezoluția Adunării Parlamentare Paritare ACP-UE privind consecințele sociale ale muncii efectuate de copii și strategiile pentru combaterea muncii efectuate de copii, adoptată la Port Moresby la 28 noiembrie 2008,

¹ Acord de parteneriat între membrii grupului țărilor din Africa, zona Caraibelor și Pacific, pe de o parte, și Comunitatea Europeană și statele sale membre, pe de altă parte, semnat la Cotonou la 23 iunie 2000 (JO L 317, 15.12.2000, p.3).

² JO L 209, 11.8.2005, p. 27.

³ JO C 26, 29.1.2004, p. 17.

- având în vedere Tratatul de la Lisabona de modificare a Tratatului privind Uniunea Europeană și a Tratatului de instituire a Comunității Europene¹, semnat la Lisabona la 13 decembrie 2007 și versiunile consolidate ale Tratatului privind Uniunea Europeană și Tratatului de instituire a Comunității Europene², în special articolul 3 din Tratatul privind Uniunea Europeană, în care se afirmă că Uniunea Europeană „combate excluziunea socială și discriminările și promovează justiția și protecția sociale, egalitatea între femei și bărbați, solidaritatea între generații și protecția drepturilor copilului” și că, în relațiile sale cu restul comunității internaționale, UE „contribuie la pacea, securitatea, dezvoltarea durabilă a planetei, solidaritatea și respectul reciproc între popoare, comerțul liber și echitabil, eliminarea sărăciei și protecția drepturilor omului și, în special, a drepturilor copilului”;
- având în vedere declarația comună a Consiliului și a reprezentanților guvernelor statelor membre, reuniți în cadrul Consiliului, a Parlamentului European și a Comisiei privind politica de dezvoltare a Uniunii Europene intitulată „Consensul european”³, și, în special, cerința unei abordări integratoare a drepturilor copilului în cadrul punerii în aplicare a politicii de dezvoltare a Comunității,
- având în vedere declarația comună a Consiliului și a reprezentanților guvernelor statelor membre, reuniți în cadrul Consiliului, a Parlamentului European și a Comisiei Europene, intitulată „Consensul european privind ajutorul umanitar”⁴; și, în special, cerința de a acorda o atenție deosebită copiilor și de a aborda nevoile specifice ale acestora,
- având în vedere Carta Drepturilor Fundamentale a Uniunii Europene⁵, în special articolul 24 privind drepturile copilului,
- având în vedere programul de acțiune stabilit prin Decizia nr. 293/2000/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 ianuarie 2000 de adoptare a unui program de acțiune comunitară (programul Daphne) (2000-2003) referitor la măsuri preventive pentru a combate violența împotriva copiilor, adolescenților și femeilor⁶,
- având în vedere declarația politică adoptată la Berlin, la 4 iunie 2007, cu ocazia Forumului european privind drepturile copilului, în care este reiterată voința de a se ține seama în mod sistematic de drepturile copilului în politicile interne și externe ale Uniunii Europene,
- având în vedere „Cadrul pentru protecția, îngrijirea și sprijinirea orfanilor și a copiilor vulnerabili care trăiesc într-o lume cu HIV și SIDA” publicat de Forumul Partenerilor Globali în iulie 2004,
- având în vedere Rezoluția sa din 3 iulie 2003 referitoare la traficul de copii și copiii-

¹ JO C 306, 17.12.2007, p. 1.

² JO C 115, 9.5.2008.

³ JO C 46, 24.2.2006, p. 1.

⁴ JO C 25, 30.1.2008, p. 1.

⁵ JO C 364, 18.12.2000, p. 1.

⁶ JO L 34, 9.2.2000, p. 1.

soldați¹,

- având în vedere Rezoluția sa din 5 iulie 2005 privind exploatarea copiilor în țările în curs de dezvoltare, cu un accent deosebit asupra muncii copiilor²,
 - având în vedere Rezoluția sa din 16 ianuarie 2008 referitoare la strategia UE privind drepturile copilului³,
 - având în vedere articolul 45 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru dezvoltare și avizele Comisiei pentru afaceri externe, Comisie pentru cultură și educație și Comisiei pentru drepturile femeii și egalitatea de gen (A6-0039/2009),
- A. întrucât respectarea drepturilor copiilor este esențială pentru șansele individuale ale acestora în viață, precum și pentru progresele către eliminarea sărăciei;
- B. întrucât rolurile de gen pe care o societate le atribuie copiilor săi au un efect determinant asupra viitorului acestora: accesul la alimente și educație, participarea la forța de muncă, statutul în relații, precum și sănătatea fizică și psihologică;
- C. întrucât, în mare măsură, obiectivele stabilite prin Convenția privind drepturile copilului rămân încă neatinse;
- D. întrucât din cele 2,2 miliarde de copii din lume, 1,9 miliarde (86%) trăiesc în țări în curs de dezvoltare, iar peste 98% dintre copiii care trăiesc în condiții de sărăcie extremă provin din țările în curs de dezvoltare;
- E. întrucât în lume mor zilnic peste 26 000 de copii cu vârsta mai mică de cinci ani, majoritatea din cauze care pot fi prevenite, și întrucât, conform tendințelor actuale, obiectivul de dezvoltare al mileniului de a reduce cu două treimi rata mortalității infantile nu va fi atins înainte de 2045;
- F. întrucât punctul 9 al programului de acțiune adoptat la cea de-a patra Conferință mondială privind femeile, desfășurată la Beijing, în perioada 4-15 septembrie 1995, constituie, de asemenea, un principiu fundamental, enunțat la toate conferințele internaționale pe tema drepturilor copilului care au avut loc în deceniul precedent,
- G. întrucât, în cazul în care Tratatul de la Lisabona este ratificat de toate statele membre, protecția drepturilor copilului devine un obiectiv specific al politicii externe a Uniunii;
- H. întrucât Comisia a fost însărcinată de Consiliu să analizeze impactul stimulentei pozitive asupra vânzării produselor fabricate fără a se recurge la munca copiilor și să examineze și să raporteze asupra posibilității unor măsuri suplimentare în ceea ce privește produsele care au fost fabricate recurgând la cele mai grave forme ale muncii copiilor,

¹ JO C 74 E, 24.3.2004, p. 854.

² JO C 157 E, 6.7.2006, p. 84.

³ Texte adoptate, P6_TA(2008)0012.

- I. întrucât dreptul copiilor la educație nu este negociabil, iar educația și pregătirea profesională joacă un rol important în strategia pentru eliminarea treptată a muncii efectuate de copii;
- J. întrucât exploatarea comercială a copiilor constituie o violare gravă a demnității lor umane și este împotriva principiilor de dreptate socială;
- K. întrucât cei care achiziționează bunuri din țările în curs de dezvoltare se află într-o poziție-cheie să detecteze și să refuze să achiziționeze bunuri făcute în totalitate sau parțial cu muncă efectuată de copii, putând astfel cauza presiune economică directă și eficientă,
1. salută Comunicarea susmenționată a Comisiei intitulată „Copiii ocupă un loc special în acțiunile externe ale Uniunii Europene” și documentele de lucru suplimentare ale serviciilor Comisiei, precum și concluziile aferente ale Consiliului, considerându-le un pas important către o strategie a UE privind drepturile copilului;
 2. recunoaște că instituțiile UE au acordat o importanță crescândă drepturilor copilului, dar subliniază că rămân încă multe de făcut pentru a pune în practică angajamentele politice și că niciunul dintre planuri nu va fi realizat în lipsa unei finanțări suficiente;
 3. subliniază importanța atingerii ODM-urilor privind eforturile de protejare a drepturilor copilului și îndeamnă statele membre să își îndeplinească angajamentele de a asigura o finanțare suficientă și previzibilă prin intermediul unui ajutor bugetar planificat, în vederea îndeplinirii obiectivelor stabilite pentru 2010;
 4. solicită Uniunii Europene să acționeze cu fermitate pentru eliminarea tuturor formelor de discriminare împotriva fetelor (încă din momentul concepției) și să aloce resurse financiare suficiente pentru combaterea inegalităților care rezultă;
 5. salută cele patru principii directoare ale planului de acțiune al Comisiei privind drepturile copiilor în acțiunile externe, care includ o abordare integrată și coerentă bazată pe drepturile copilului;
 6. recunoaște că o abordare bazată pe drepturile copilului se fondează pe normele și principiile definite în Convenția privind drepturile copilului și este orientată către realizarea acestora;
 7. solicită aderarea Comunităților Europene la Convenția Națiunilor Unite privind drepturile omului și la alte convenții care se referă la exercitarea drepturilor copilului, la adopție, la exploatarea sexuală a copiilor, la munca efectuată de copii, la protejarea copiilor în cazul conflictelor armate și la abuzul sexual asupra copiilor;
 8. invită Comisia și statele membre să promoveze punerea în aplicare a Convenției privind drepturile copilului și a protocoalelor aferente și să întărească sprijinul acordat reformelor sistemelor judiciare din țările terțe, care sunt concepute pentru a proteja copiii;
 9. subliniază faptul că orice acțiune în favoarea drepturilor copilului ar trebui să respecte

locul prioritar al părinților și al familiei apropiate a copilului, precum și al persoanelor care au în primul rând în întreținere un copil sau sunt tutori ai acestuia, o atenție specială fiind acordată îmbunătățirii statutului mamelor;

10. reamintește, cu toate acestea, că poate fi în interesul copilului aflat în dificultate în cadrul familiei sale să fie separat temporar de aceasta, dacă acest fapt reprezintă o măsură de protecție, în special în cazul în care există probleme psihosociale sau psihiatrice ale părinților, violențe intrafamiliale, rele tratamente și abuzuri sexuale;
11. subliniază necesitatea urgentă de a acorda o atenție deosebită fetelor și băieților celor mai vulnerabili și excluși social, inclusiv copiilor cu handicap, copiii emigranților, copiii aparținând minorităților, copiii separați de familie sau neînsoțiți și copiii privați de îngrijirea părintească;
12. subliniază că pentru a pune în practică abordarea bazată pe drepturile copilului, UE trebuie să efectueze o analiză detaliată a drepturilor copilului, de preferință la adoptarea sau revizuirea documentelor de strategie la nivel național, regional și tematic pe baza cărora pot fi selectate acțiunile și programele care vizează aspecte legate de copii; în această privință, invită Comisia să ofere Parlamentului, cât mai curând posibil sau în timpul revizuirii la jumătatea perioadei a programelor de dezvoltare, o sinteză a acțiunilor privind copiii și a alocărilor financiare;
13. subliniază că drepturile copilului trebuie incluse sistematic în dialogul politic și în dezbaterile legate de politici purtate de UE cu țările partenere;
14. invită Comisia să realizeze un raport din care să reiasă dacă acordurile internaționale existente dintre Uniunea Europeană și state terțe conțin deja o clauză obligatorie din punct de vedere juridic privind protejarea drepturilor copilului și, în caz contrar, dacă această clauză ar putea fi adăugată în acorduri;
15. consideră că participarea copiilor trebuie instituționalizată și finanțată mai bine în țările partenere și la nivel comunitar;
16. sprijină extinderea rețelelor existente pentru tineret și copii ca platforme durabile pentru implicarea și consultarea copiilor și solicită Comisiei să invite sistematic aceste rețele să contribuie la dezbaterile privind documentele de strategie de țară, precum și să încurajeze participarea acestora la dezvoltarea instrumentelor de planificare naționale;
17. invită Comisia să ajute țările partenere să adopte proceduri bugetare care să favorizeze copiii, în special în situațiile în care Comunitatea Europeană oferă sprijin bugetar, și să dezvolte planuri de măsuri naționale pentru copii, integrate și cuprinzătoare, cu valori de referință clare, obiective măsurabile și termene și mecanisme de revizuire privind drepturile copilului;
18. insistă ca sprijinul bugetar general al UE să includă fonduri pentru consolidarea capacității ministerelor relevante (cum ar fi ministerele care se ocupă de probleme sociale, sănătate, educație și justiție), pentru a se asigura că acestea pot avea politicile și instrumentele corespunzătoare pentru a finanța și a implementa servicii pentru copii;

19. subliniază că, în cadrul acțiunilor sale externe, UE ar trebui să încurajeze cu tărie guvernele țărilor terțe să respecte standardele internaționale privind drepturile copilului, în special în ceea ce privește furnizarea unor servicii sociale de bază pentru copii, precum distribuirea gratuită de alimente în școli și creșe și accesul la îngrijiri medicale; subliniază, în același timp, că garantarea unui acces echitabil la educație pentru copiii aflați în situații de conflict armat sau în situații post-conflict reprezintă o investiție importantă în prevenirea conflictelor;
20. constată că în ciuda evoluțiilor pozitive recente la nivel comunitar, resursele instituționale și umane ale UE dedicate drepturilor copilului rămân insuficiente;
21. recomandă desemnarea unui reprezentant special al UE în vederea asigurării vizibilității drepturilor copilului și pentru ca UE să își asume rolul de lider în această chestiune;
22. consideră că, în cadrul fiecărei delegații a Comisiei, ar trebui să existe o persoană responsabilă cu aspectele referitoare la copii și invită Comisia și statele membre să garanteze că întreg personalul de la sediile și misiunile/delegațiile sale este instruit în mod corespunzător și primește note explicative referitoare la modul în care drepturile copilului să fie integrate în acțiunile externe, precum și la modul în care să gestioneze participarea sigură și eficace a copiilor;
23. solicită ca protejarea drepturilor copilului în conformitate cu Convenția Națiunilor Unite cu privire la drepturile copilului să dețină un loc central în cadrul multianual al Agenției Europene pentru Drepturi Fundamentale; consideră că agenția ar trebui să formeze, împreună cu organizațiile internaționale, cu mediatorii pentru copii și cu organizațiile neguvernamentale o rețea pentru a folosi cunoștințele și experiența acumulată de acestea;
24. salută angajamentul Comisiei de a aborda încălcările drepturilor copilului, cum ar fi munca copiilor, traficul de copii, copiii-soldați, copiii afectați de conflictele armate și toate formele de violență împotriva copiilor, inclusiv exploatarea sexuală și practicile tradiționale vătămătoare; insistă, cu toate acestea, asupra faptului că accentul ar trebui să cadă asupra cauzelor care stau la baza încălcării drepturilor copilului și asupra prevenirii acestora;
25. solicită Comisiei să includă lupta împotriva impunității în acțiunile sale externe și în relațiile cu țările terțe ca o măsură importantă de prevenire a încălcării drepturilor copiilor;
26. invită Comisia și statele membre să stabilească prioritățile de dezvoltare a strategiilor și sistemelor naționale de protecție a copiilor în țările partenere, prin care copiii și familiile să poată beneficia de servicii de sprijin înainte de a fi vătămați copiii;
27. invită Comisia și statele membre să sprijine structurile instituționale din țările partenere în protejarea și promovarea drepturilor copilului, inclusiv mediatorii independenți;
28. consideră că ar trebui depuse eforturi pentru a crește înțelegerea și respectul pentru drepturile copilului în rândurile părinților și ale îngrijitorilor, precum și în rândul persoanelor care lucrează cu copii, cum ar fi profesori și cadre medicale;

29. invită Consiliul și Comisia să integreze înregistrarea oficială a nașterilor în politica de cooperare pentru dezvoltare, ca drept fundamental și mijloc important de protecție a drepturilor copilului;
30. recunoaște că îngrijirea și educarea copiilor de vârstă fragedă, inclusiv imunizarea, îngrijirea părintească, îngrijirea în grădinițe și creșe, reprezintă un drept al copilului; de asemenea, recunoaște că începutul copilăriei reprezintă o perioadă importantă pentru dezvoltare, iar malnutriția și lipsa îngrijirii pot duce atât la deficiențe fizice, cât și intelectuale;
31. subliniază că îndeplinirea ODM 2 privind educația universală în ciclul școlar primar și a ODM 3 privind egalitatea de gen sunt esențiale pentru prevenirea încălcărilor drepturilor copilului;
32. subliniază faptul că intervențiile concentrate pe fete sunt necesare pentru a le oferi acestora aceleași oportunități ca și băieților, de a merge la școală, de a obține hrană suficientă, de a li se permite să își exprime opiniile și de a avea acces la servicii de sănătate;
33. solicită insistent Uniunii Europene să dea prioritate dreptului la educație în cadrul programelor de asistență și al dialogului purtat cu țările partenere privind politica adoptată; insistă asupra necesității de combatere a discriminărilor existente în continuare în familiile nevoiașe care nu își pot permite să achite taxele școlare pentru toți copiii și care aleg să școlarizeze băieții, în detrimentul fetelor;
34. subliniază faptul că facilitățile și programele educaționale trebuie să fie adaptate pentru nevoile fetelor și să ofere, de exemplu, forme alternative de educație în afara instituțiilor formale sau ore flexibile pentru a veni în sprijinul fetelor care au grijă de frați;
35. subliniază faptul că investiția în educația fetelor reprezintă investiția cu cel mai mare impact în termeni de eradicare a sărăciei, reducere a creșterii populației, mortalitate redusă în rândul nou-născuților și al copiilor, malnutriție mai puțin răspândită, o mai bună prezență la școală și o sănătate îmbunătățită;
36. subliniază că educația de calitate ar trebui să constituie o prioritate, inclusiv în situații de conflict și de condiții dificile și salută planurile Comisiei de a aborda chestiunea educației în cadrul operațiunilor sale de ajutor umanitar; subliniază nevoia de orientări operaționale prin care UE se angajează să includă educația în fiecare etapă din răspunsul său umanitar, în conformitate cu standardele minime elaborate de Rețeaua inter-agenții pentru educație în situații de urgență (INEE), și solicită fonduri suficiente și personal corespunzător la nivel UE pentru implementarea angajamentului pentru o nouă politică;
37. insistă asupra faptului că niciun copil nu ar trebui să fie privat de dreptul fundamental la educație din cauza lipsei de resurse economice și reiterează apelul său către toate guvernele țărilor în curs de dezvoltare de a întocmi un plan pentru abolirea rapidă a taxelor școlare directe și indirecte pentru educația de bază, menținând în același timp un înalt nivel de educație;
38. subliniază că, în relațiile dintre UE și țările terțe, proiectele care vizează dezvoltarea

competențelor sociale ale copiilor, toleranța, solidaritatea și responsabilitatea față de mediu, în special în contextul combaterii schimbărilor climatice, sunt deosebit de importante;

39. reamintește că un angajament politic de a face alegeri coerente în privința politicilor din domeniul reducerii sărăciei, a educației de calitate și a drepturilor omului este esențial pentru reducerea condițiilor care favorizează munca copiilor;
40. invită Comunitatea Europeană și statele membre să ofere mai mult sprijin comerțului echitabil și inițiativelor de etichetare prin care companiile sunt încurajate să nu recurgă la munca copiilor; recomandă ca respectarea codurilor de conduită voluntare privind principalele drepturi ale lucrătorilor să fie mai bine controlată și să fie transparentă pentru consumatorii europeni; consideră că contractele de achiziții publice ar trebui să fie condiționate de respectarea standardelor internaționale privind munca copiilor;
41. salută inițiativa Consiliului de a lansa un studiu privind impactul stimulentele pozitive asupra vânzării produselor fabricate fără muncă efectuată de copii și privind posibile măsuri suplimentare, inclusiv măsurile referitoare la comerț; invită Comisia să informeze Parlamentul privind elaborarea, implementarea și rezultatele acestui studiu;
42. îndeamnă Comisia să propună o metodă uniformă pentru etichetarea produselor importate în Uniunea Europeană pentru a certifica dacă au fost produse fără utilizarea muncii efectuate de copii în fiecare etapă din lanțul de producție, de exemplu, prin adăugarea indicației „fără muncă efectuată de copii” pe pachetele produselor în cauză, asigurând astfel că acest sistem este în conformitate cu regulile comerciale internaționale ale OMC;
43. evidențiază ODM 4 privind reducerea mortalității infantile și ODM 6 privind combaterea HIV/SIDA, malariei și a altor boli și îndeamnă Comunitatea și alți donatori să consolideze sistemele de sănătate publică ce furnizează întregii populații servicii rentabile de îngrijire maternă, neonatală și pediatrică și să integreze în aceste servicii de sănătate măsuri legate de anumite boli, cum ar fi furnizarea plaselor de pat împotriva țăntarilor și a medicamentelor antiretrovirale;
44. deplânge presiunile existente pentru subminarea politicilor privind drepturile în materie de sănătate sexuală și reproductivă, ceea ce duce la creșterea numărului de sarcini nedorite și avorturi periculoase în rândul femeilor tinere, și îndeamnă UE să mențină nivelul de finanțare pentru întreaga gamă de servicii de sănătate sexuală și reproductivă în vederea îndeplinirii ODM 5 privind îmbunătățirea sănătății materne;
45. observă efectele adverse ale crizei prețurilor la alimente asupra copiilor și subliniază nevoia de strategii ample pentru a spori siguranța nutrițională, ceea ce înseamnă nu doar acces la alimente adecvate, dar și acces la micronutrienți corespunzători, apă sigură, igienă, canalizare, servicii adecvate de îngrijirea copilului și un mediu sănătos;
46. recunoaște cadrul politic impresionant al Uniunii Europene care vizează situația tragică în care se află copiii afectați de conflictele armate și solicită mecanisme mai bune de monitorizare, sensibilizare și instruire pentru a asigura că acesta este aplicat în mod corespunzător la fața locului;

47. consideră că un consilier pentru protecția copilului ar trebui să facă parte din misiunile PESA și subliniază faptul că pregătirea pentru personalul din misiunile PESA ar trebui să acopere subiecte privind protecția copilului;
48. subliniază faptul că programele de dezarmare, demobilizare și reintegrare (DDR), sprijinite de misiunile politicii europene de securitate și apărare (PESA), ar trebui să țină seama de nevoile specifice ale copilului;
49. solicită acordarea unei atenții speciale nevoilor fetelor-mame în situații de conflict și post-conflict, refugiaților și fetelor strămutate la nivel intern, precum și fetelor care sunt supuse la violuri și violență sexuală;
50. solicită Comisiei să investească în programe care au ca scop prevenirea și rezolvarea violenței sexuale, pe motive de gen, împotriva fetelor și băieților, care ar trebui să includă oferirea de truse de profilaxie post-expunere pentru prevenirea infectării cu HIV, sprijinirea serviciilor de recuperare și reintegrare socială, precum și mecanisme de raportare confidențială;
51. subliniază faptul că UE ar trebui, de asemenea, să sprijine măsuri pentru a rezolva stigmatul și discriminarea, având în vedere că deseori fetele sau tinerele femei - cum ar fi cele cu virus HIV pozitiv, victimele violului sau ale violenței sexuale, cele care au avut copii în urma violului sau cele care au făcut avort - sunt respinse de comunitățile lor;
52. atrage atenția asupra situației deosebit de dificile cu care se confruntă copiii infectați cu HIV, cei bolnavi de SIDA și cei ai căror părinți au murit de SIDA; condamnă în special violențele la care sunt supuse fetele și femeile, care se bazează pe credința că relațiile sexuale cu o femeie virgină pot vindeca de SIDA; solicită cu insistență să fie organizate campanii locale de informare prin care să fie eliminată această credință greșită, pentru a le oferi, în special tinerelor, o mai mare protecție.
53. subliniază necesitatea respectării Convenției ONU privind protecția drepturilor tuturor lucrătorilor migranți și ale familiilor acestora, astfel încât să se garanteze drepturile copiilor care provin din familii de imigranți;
54. invită UE să folosească programul tematic privind azilul și migrarea, care face parte din Instrumentul de cooperare pentru dezvoltare, pentru a sprijini grupurile deosebit de vulnerabile, cum ar fi copiii imigranților și copiii săraci;
55. invită Uniunea Europeană să acorde, în cadrul acțiunilor sale externe, o atenție deosebită situației copiilor victime ale discriminării, inclusiv copiilor aflați în conflict cu legea și copiilor privați de libertate și plasați în instituții închise; subliniază că ar trebui facilitat accesul copiilor la justiție și la asistență specializată și că vârsta acestora trebuie să fie luată în considerare în cadrul procedurilor judiciare prin intermediul unor măsuri de protecție speciale;
56. invită Consiliul și Comisia să abordeze, atunci când concep programe de ajutorare și în cadrul negocierii cu țările terțe a planurilor de acțiune în domeniul justiției și al afacerilor interne, problema justiției juvenile, ținând seama nu doar de ratificarea standardelor internaționale și regionale relevante, ci și de punerea în aplicare eficientă a acestora;

57. invită Comisia și statele membre să promoveze coerența politicilor privind copiii, integrând aspectele privind drepturile copilului în alte mari domenii politice cum ar fi securitatea, schimbările climatice, migrația și eficacitatea ajutoarelor;
58. solicită ca toate politicile UE, care ar putea avea efect asupra copiilor din țările terțe, să fie supuse unor evaluări consistente ale impactului asupra drepturilor copilului înainte de adoptarea acestora, precum și unor evaluări ulterioare; subliniază faptul că copiii ar trebui să fie considerați un grup separat și distinct, având în vedere că aceștia nu sunt afectați la fel ca adulții;
59. salută inițiativa lansată în concluziile Consiliului susmenționate de a coordona mai bine și de a consolida diviziunea muncii în domeniul drepturilor copilului, prin identificarea politicilor și activităților existente ale Comisiei și statelor membre în țările pilot;
60. este preocupat de faptul că țările pilot nu au fost încă identificate și invită statele membre să colaboreze îndeaproape cu Comisia pentru a se asigura că acest exercițiu este implementat rapid;
61. invită Comisia să elaboreze proceduri, valori de referință și indicatori pentru a asigura că drepturile copilului care au făcut obiectul unei abordări integratoare nu sunt scoase de pe ordinea de zi și împărtășește opinia Comisiei conform căreia, pe lângă abordarea integratoare a drepturilor copilului, sunt necesare de asemenea acțiuni specifice în cadrul fondurilor geografice și al Fondului european de dezvoltare, eventual în sectoare de importanță secundară;
62. consideră că ar putea juca un rol mai coordonat și mai sistematic în monitorizarea angajamentelor UE privind copiii, de exemplu prin intermediul Raportului anual privind drepturile omului;
63. sugerează ca adunările interparlamentare (Adunarea Parlamentară Paritară ACP-UE, Eurolat, Adunarea Parlamentară Euro-mediteraneană) să invite la reuniunile lor organizațiile pentru copii ale țărilor gazdă și sprijină crearea unor forumuri interregionale de tineret, cum ar fi Platforma de tineret UE-Africa;
64. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului și Comisiei, guvernelor și parlamentelor statelor membre, Secretarului General al Organizației Națiunilor Unite și co-președinților Adunării Parlamentare Paritare ACP-UE.

EXPUNERE DE MOTIVE

„Nu există responsabilitate mai sacră decât aceea pe care omenirea o are față de copii. Nu există datorie mai importantă decât aceea de a se asigura că drepturile acestora sunt respectate, că bunăstarea acestora este protejată și că în viața lor nu există sentimentul de frică, precum și faptul că aceștia cresc în pace.” (Kofi Annan¹)

Introducere

Declarația mileniului adoptată în 2000 reprezintă mecanismul nostru de schimbare și subliniază valorile noastre comune și aspirațiile noastre comune. Cu toate acestea, știm că pentru jumătate dintre cele două miliarde de copii² realitatea este cu totul diferită și știm că obiectivele stabilite prin Convenția privind Drepturile Copilului adoptată de Adunarea Generală a ONU în 1989 rămân neîndeplinite.

Există diferențe globale frapante, ilustrate în mod clar de faptul că, deși decesele în rândul copiilor sunt în scădere peste tot în lume, dintre cele 62 de țări în care nu se înregistrează niciun progres sau se înregistrează progrese insuficiente în realizarea ODM 4 privind supraviețuirea copilului, aproximativ 75% sunt în Africa. În fiecare zi, 30 000 de copii mor înainte de a împlini vârsta de cincisprezece ani, când măsuri simple, la îndemână, le-ar fi putut salva viața. Ținând seama de tendințele actuale, obiectivul ODM de a reduce decesele în rândul copiilor cu două treimi nu va fi atins până în 2045.

În multe țări virusul HIV a inversat scăderile anterior înregistrate privind mortalitatea la copii, iar actuala criză a prețurilor la produsele alimentare va exacerba și pe mai departe această situație, deoarece malnutriția este deja cauza pentru o treime din decesele înregistrate la copii. Atunci când fetele a căror creștere a fost afectată se maturizează, acestea sunt mai mult expuse bolilor și, ca urmare, prezintă complicații la naștere. Eliminarea unor astfel de deficiențe prin îmbunătățirea supraviețuirii și a educației copiilor poate intensifica în mod semnificativ creșterea economică și poate reduce inegalitatea.

Perspectivile copiilor merită și necesită atenție. Aceștia ne spun ei înșiși că vor să fie consultați și că vor ca opiniile și perspectivele lor, precum și speranțele și visele lor să facă parte din eforturile depuse în vederea construirii unei lumi demne pentru copii. Pe măsură ce lucrăm în vederea îndeplinirii ODM-urilor, trebuie să acordăm mai multă atenție, în cadrul strategiilor noastre, inițiativelor și priorităților de finanțare, acelor priorități care sunt stabilite de copii **pentru** copii.

După cum a spus Khairul Azri în vârstă de 17 ani la Sesiunea specială a ONU privind copii, „Adulții nu înțeleg esențialul. Când se consideră că un copil este destul de priceput pentru a participa și a-și aduce contribuția în mod activ? Dacă nu le dați șansa de a participa, nu vor dobândi abilitățile. Dați-ne șansa devreme și veți vedea cum zburăm.”

O componentă cheie a tuturor eforturilor noastre privind drepturile copiilor va consta în a se

¹ Statul Copiilor Lumii, 2000

² Articolul 1 din Convenția ONU privind drepturile copiilor definește copilul ca fiind o persoană cu vârsta sub 18 ani: „În sensul prezentei Convenții, prin copil se înțelege orice ființă umană cu vârsta sub 18 ani în afară de cazul în care în conformitate cu legislația aplicabilă în cazul copiilor, majoratul este atins mai devreme.”

asigura că există angajament politic față de copii la cel mai înalt nivel. UE trebuie ca, în cadrul parteneriatelor cu țările în curs de dezvoltare, să influențeze politica publică în vederea salvării vieții copiilor prin încurajarea investițiilor în apă curată, sistemul sanitar, educația femeilor și a fetelor, precum și sănătatea copiilor și nutriția acestora.

Toate instituțiile UE au meritul de a fi acordat o importanță crescândă necesității de a se asigura că drepturile copiilor sunt prezente și sunt recunoscute în cadrul politicilor și programelor relevante. Tratatul de reformă semnat la Lisabona cuprinde mai multe referințe la necesitatea de a ține seama de interesul suprem al copilului¹ în conformitate cu Convenția ONU privind drepturile copiilor. Orientările Consiliului privind promovarea și protecția drepturilor copiilor, Comunicarea Comisiei „Către o strategie europeană privind drepturile copiilor”, precum și Orientările privind copiii afectați de conflictele armate și versiunile actualizate ale acestora reprezintă elemente constructive importante pentru o strategie UE de sine stătătoare, actualmente în pregătire. Comunicarea „Copiii ocupă un loc special în acțiunile externe ale Uniunii Europene” și concluziile Consiliului privind „Promovarea și protecția drepturilor copiilor în acțiunile externe ale Uniunii Europene – dezvoltarea și dimensiunile umanitare” reprezintă etape către o politică eficientă și cuprinzătoare pentru copiii din țările terțe.

Există un consens larg și încurajator privind modul de realizare a progresului. Pentru UE, provocarea constă acum în a se asigura că respectivele angajamente de protejare și promovare a drepturilor copiilor sunt puse în aplicare. Trebuie să ne concentrăm asupra punerii în aplicare – și asupra căror instituții, procese și investiții sunt necesare dacă dorim să identificăm acel loc special pe care trebuie să îl ocupe copii.

Copiii în calitate de titulari de drepturi

Principiile directe propuse în Planul de acțiune al Comisiei privind drepturile copiilor în cadrul acțiunilor externe sunt încurajatoare și cuprind o abordare holistică și coerentă cu privire la drepturile copiilor, respectul pentru opiniile copiilor și adolescenților, egalitatea de șanse între femei și bărbați, precum și responsabilitatea locală. Cu toate acestea, în timp ce salutăm referințele la munca depusă de copii, traficul de copii, copiii afectați de conflictele armate și toate formele de violență împotriva copiilor, inclusiv exploatarea sexuală și practicile tradiționale dăunătoare, regretăm că aceste priorități nu au fost identificate pe baza unei abordări corespunzătoare privind drepturile copiilor.

UE trebuie să înceapă o analiză amănunțită privind drepturile copiilor, pe baza căreia putem să determinăm acțiunile prioritare. Și acest lucru ar trebui întreprins după revizuirea sau adoptarea documentelor strategice naționale, regionale și tematice. O abordare pe baza drepturilor trebuie să schimbe și modul în care abordăm acțiunile prioritare. De exemplu, Comisia trebuie să țină seama de cerințele dreptului la educație în elaborarea programelor privind educația, precum și de dreptul la sănătate în elaborarea programelor privind sănătatea, asigurându-se că și cei mai marginalizați copii – inclusiv copiii cu handicap și orfanii – au acces echitabil la sănătate, educație, bunăstare și servicii juridice. Este semnificativ faptul că orientările Consiliului privind drepturile omului recomandă ca drepturile copiilor să fie incluse în dialogul politic, discuțiile cu privire la politici și sectoare.

¹ Tratatul de la Lisabona, articolul 3 din Tratatul privind Uniunea Europeană

Documentele Comisiei și ale Consiliului recunosc dreptul copiilor de a se ține seama de opiniile lor¹, cu toate acestea pentru a fundamenta acest lucru și pentru a se asigura că există resursele necesare și că se iau măsuri în acest sens trebuie să vedem inițiative noi în țările partenere și la nivelul UE. Trebuie să existe un volum de formare profesională mai mare și o pregătire perfecționată a personalului UE, în special cu privire la modul în care să se gestioneze în mod eficient și sigur participarea copiilor. Participarea copiilor ar trebui să înceapă de la nivel local, iar atunci când se iau decizii privind finanțarea, Comisia ar trebui să acorde prioritate proiectelor privind participarea copiilor care dezvoltă sau sprijină rețelele existente. Există un semn de întrebare asupra faptului dacă reuniunile extinse, unilaterale sunt într-adevăr de folos. Rețelele și organizațiile de copii ar trebui să își aducă în mod sistematic contribuția cu privire la documentele strategice naționale și a instrumentelor de planificare națională, cum ar fi documentele strategice privind reducerea sărăciei.

Sprijinul adus organizațiilor de copii este necesar în mod special în situații de fragilitate, când tinerii sunt cruciali pentru reconciliere și reconstrucție. În plus, în țările partenere ar trebui acordat sprijin profesorilor, lucrătorilor din domeniul sănătății și altor persoane care lucrează zilnic cu copiii.

Cauze și prevenire

În vederea realizării unor îmbunătățiri durabile pentru copii, trebuie să ne concentrăm asupra cauzelor profunde ale încălcării drepturilor copiilor. Acest lucru înseamnă reducerea sărăciei, asigurarea unei educații de calitate și rezolvarea discriminării. De aceea, realizarea de progrese privind ODM-urile reprezintă o activitate cheie pentru toate eforturile noastre de a identifica dezavantajele cu care se confruntă copiii. Ar trebui să salutăm angajamentele repetate ale UE de a finanța ODM-urile și, pe de altă parte, să recunoaștem faptul că mai multe state membre nu își iau angajamentele necesare în legătură cu ajutorul bugetar programat, astfel încât să respecte valorile de referință din 2010. Ținând seama de criza financiară actuală, unii ar putea susține că atingerea obiectivelor pare acum mai dificilă ca niciodată. Cu toate acestea, desigur că nu putem rămâne indiferenți atunci când știm că la fiecare 3 secunde moare un copil sau că în fiecare minut moare o femeie care naște.

Îndeplinirea ODM 2 privind accesul universal la educația primară reprezintă un factor central pentru eforturile de a preveni încălcarea drepturilor copiilor. Educația ajută la reducerea sărăciei și a inegalității. Fiecare an de școlarizare duce la creșterea salariilor câștigate de femei și bărbați în medie cu 10 la sută.

Paritatea bărbați/femei pentru toate nivelurile educației reprezintă un obiectiv cheie al ODM 3. Două treimi dintre cei 800 de milioane de analfabeți sunt femei și copii care pur și simplu nu sunt incluși în investițiile efectuate în domeniul educației sau care execută munci grele, cum ar fi să adune lemn de foc sau apă. Se recunoaște că în special educația femeilor reprezintă singurul și cel mai mare beneficiu al investițiilor sociale mondiale la ora actuală. Educarea fetelor înseamnă să li se ofere acestora o șansă mult mai bună de a-și câștiga existența. O fată care și-a încheiat educația primară are mai puține șanse de a contracta boala SIDA provocată de virusul HIV și are mai puțini copii care la rândul lor au în linii mari șanse duble de a fi imuni și de a trăi până la vârsta adultă.

¹ Articolul 12 CRC

Educația de calitate trebuie să reprezinte o prioritate în situații de conflict și de fragilitate: dintre cele 72 de milioane de copii care nu merg la școală pe plan mondial, peste jumătate dintre aceștia (37 de milioane) trăiesc în state fragile afectate de război. În aceste state, educația este în mod special importantă, deoarece aduce un element de normalitate în viața copiilor. Acest aspect reprezintă și un important element de depășire a conflictului și de promovare a reintegrării în cadrul societăților sfâșiate de război. Dar angajamentele privind ajutorul sunt încă insuficiente, cu numai 5% din ODA pentru statele afectate de conflict în vederea sprijinirii educației.

Planul Comisiei de a aborda problema educației în ceea ce privește operațiunile de ajutor umanitar reprezintă un progres binevenit. Acum este importantă sensibilizarea personalului și dezvoltarea unor orientări operaționale în cadrul ECHO prin care UE să se angajeze să includă educația în fiecare răspuns umanitar și în conformitate cu normele minime de educație în situații de urgență, de criză și de reconstrucție urgentă INEE.

Alături de acțiunile prioritare enumerate în planul de acțiune al Comisiei, care se concentrează asupra identificării „efectelor finale”, trebuie să fie consolidate și măsuri preventive. La nivel național, este crucial să se promoveze strategiile și sistemele naționale privind protecția copiilor, care cuprind legislație, politici și servicii. Ministerele de asigurări sociale și de justiție, precum și rețelele de protecția copiilor ar trebui să fie sprijinite astfel încât să îi poată identifica pe copiii și familiile expuse riscului și să le poată asigura acestora servicii de ajutor **înainte** de vătămarea copiilor. Trebuie să fie sprijinite și consolidate metodele pentru stabilirea bugetului pentru sprijinirea copiilor, mecanismele de monitorizare și raportare pentru copii, organismele de coordonare, precum și instituțiile independente cum ar fi mediatorii pentru copii, de la nivel național.

Promovarea înregistrării universale a nașterilor ar trebui să fie o prioritate. Unui copil care nu este înregistrat la naștere i se neagă dreptul la o identitate oficială, la un nume recunoscut, la o descendență familială și la naționalitate. Înregistrarea conferă o identitate distinctă pentru fiecare copil. Copiii care nu dispun de această protecție sunt mai vulnerabili în fața muncii în rândul copiilor, a înrolării în armată, a căsătoriei timpurii etc. Marea majoritate a copiilor neînregistrați se nasc în țările în curs de dezvoltare, dintre care o treime au o rată a înregistrării de mai puțin de 50%.

Instituții

Instituțiile corespunzătoare sunt o condiție necesară, dar nu și suficientă pentru asigurarea în mod mai general a punerii în aplicare a drepturilor omului și a politicii privind copii în cadrul UE. Dezvoltările recente de la nivelul UE au fost încurajatoare,¹ dar arhitectura instituțională rămâne necorespunzătoare. Responsabilitatea pentru punerea în aplicare a strategiei UE privind drepturile copiilor trebuie să fie definită în mod clar, iar structurile trebuie să fie dezvoltate în vederea facilitării coordonării.

Grupul neoficial propus de lucru al experților din statele membre ale UE pentru drepturile copiilor ar trebui să-și înceapă activitatea cât mai curând posibil. Grupul ar trebui să urmărească și punerea în aplicare a concluziilor Consiliului și a raportului privind măsurile

¹ Forumul EU privind drepturile copilului, Grupul interservicii privind drepturile copiilor cu un subgrup privind relațiile externe, Coordonatorul Comisiei pentru drepturile copiilor, dezvoltarea pachetului de măsuri UNICEF și inițierea procesului de formare privind drepturile copilului

specifice luate în țările pilot. Ar trebui să se desfășoare o coordonare de rutină și periodică între diversele grupuri de lucru ale Consiliului pentru problemele copiilor și în cadrul unui grup interinstituțional consolidat pentru drepturile copiilor. Planificarea și punerea în aplicare a exercițiilor în țările pilot, anunțate în concluziile Consiliului ar trebui să înceapă cât mai curând posibil pentru a testa instituțiile existente și pentru a oferi lecții de studiu.

Ar trebui să se abordeze faptul că DG Relex din Bruxelles are numai 0,5 persoane angajate pentru problemele copiilor. Într-adevăr, ar trebui să mai fie o persoană care răspunde de drepturile copilului în fiecare delegație UE. La nivelul Consiliului, un reprezentant special UE pentru drepturile copiilor, cu experiență și cunoștințe în domeniu, ar putea asigura vizibilitate și conducere. În afară de specialiști, întregul personal al Comisiei ar trebui să fie instruit și ar trebui să primească note de orientare în legătură cu problemele relevante privind drepturile copiilor, precum și în legătură cu potențialele impacturi ale diverselor tipuri de programe privind drepturile copiilor.

Instrumente și proceduri

Integrarea este un obiectiv foarte bun, dar dacă nu este un proces clar, obiectivele enunțate nu vor fi atinse. Reprezentanții rețelelor de protecție a copilului ar trebui să fie invitați la discuțiile privind programarea, iar grupurile consultative din cadrul societății civile și agențiile ONU ar trebui să-și aducă contribuția oferind expertiză tehnică. În documentele strategice naționale și tematice ar trebui emise note orientative pentru fiecare dintre sectoarele cheie focale care identifică problemele privind drepturile copiilor, identificând modul în care drepturile copiilor pot fi integrate, precum și surse de date relevante și indicatori relevanți. În operațiunile de sprijin bugetar, inclusiv contractele ODM, ar trebui să fie incluse obiective specifice și indicatori privind copiii. În această privință, salutăm intenția Comisiei de a încuraja țările partenere să creeze planuri de măsuri naționale pentru copii, cu valori de referință clare, obiective măsurabile și termene și mecanisme de revizuire.

Revizuirea de la jumătatea perioadei a documentelor strategice naționale DCI și a documentelor strategice naționale ACP ar trebui să fie folosită ca o oportunitate nu numai pentru o analiză situațională amănunțită privind drepturile copilului, ci și pentru revizuirii sistematice ale realizărilor de până acum. Acolo unde este necesar, documentele strategice naționale și documentele strategice tematice ar trebui să fie adaptate, în conformitate cu principiile responsabilității locale, precum și pentru a asigura participarea copiilor și a organizațiilor societății civile.

Investiție

Este esențial pentru Comisie să înțeleagă în mod clar cum să traducă angajamentele asumate în angajamente previzibile și pe termen lung privind programarea și finanțarea. Poate fi necesară existența unor programe specifice privind copiii în temeiul programelor geografice DCI, posibil în cadrul sectoarelor nefocale, precum și în temeiul EDF. Comisia ar trebui să publice o trecere în revistă a locurilor și a modalităților în care au fost folosite fondurile în vederea sprijinirii ODM-urilor specifice – în același mod în care acest lucru a fost realizat pentru gen în cadrul atlasului finanțatorilor din 2008. Instrumentele și procedurile financiare ar trebui să devină „mai flexibile” pentru a oferi răspunsuri rapide, dar totuși de durată pentru programele care se referă la drepturile și nevoile copiilor.

Coerența politicii pentru copii

Există zone ale politicii UE care au efect direct asupra copiilor și care nu sunt menționate în Comunicare – de exemplu imigrația și reforma sectorului de securitate. Nu numai că avem nevoie de o coerență politică între diferitele sectoare (toate sprijinind aceleași obiective), dar trebuie să ne și asigurăm că o anumită zonă politică „nu afectează” altă zonă politică.

Atunci când se efectuează evaluări ale impactului – cum ar fi asupra comerțului, copii nu ar trebui să fie luați în considerare ca și când ar fi la fel cu adulții.

Roluri parlamentare

Parlamentul trebuie să joace un rol mai coordonat, mai sistematic în monitorizarea angajamentelor UE privind copiii. Raportul anual al Parlamentului European privind drepturile copilului ar trebui să cuprindă o secțiune clară care analizează nivelul de angajare față de drepturile copiilor. Fiecare dintre comitetele parlamentare ar trebui să numească un membru care să urmărească drepturile copiilor și acesta ar fi o persoană de contact. Ar putea fi organizate sesiuni de formare profesională pentru parlamentari în vederea creării expertizei necesare.

Parlamentarii care participă la Adunarea Parlamentară Paritară și care reprezintă ACP și Parlamentul European ar trebui să continue procesul de dezvoltare pe baza inițiativelor existente privind participarea și implicarea copiilor, invitând organizațiile de copii ale țării gazdă. Eurolat ar trebui să ia măsuri similare. O altă posibilitate este crearea unei platforme a UE pentru tineretul din Africa care ar putea contribui la planurile de măsuri comune UE-Africa, precum și o platformă a tineretului a Adunării Parlamentare Paritare.

Parlamentul European joacă un rol crescând în conturarea strategiilor și a programelor prin intermediul dreptului său de control democratic. Comitetele ar trebui să stabilească orientări comune în vederea analizării propunerilor Comisiei pentru a se asigura că problemele privind drepturile copilului sunt luate în considerare în comentariile Parlamentului și în concluziile acestuia.

Ar trebui să se intensifice angajamentul și sprijinirea parlamentelor naționale din țările în curs de dezvoltare. Controlul acestora asupra programelor (și în cazul ACP, al documentelor strategice naționale și regionale) va asigura o componentă esențială a eforturilor de garantare a faptului că guvernele respective acordă prioritatea corespunzătoare drepturilor și intereselor copiilor.

20.1.2009

AVIZ AL COMISIEI PENTRU AFACERI EXTERNE

destinat Comisiei pentru dezvoltare

referitor la locul special pe care îl ocupă copiii în acțiunile externe ale Uniunii Europene (2008/2203(INI))

Raportor: Milan Horáček

SUGESTII

Comisia pentru afaceri externe recomandă Comisiei pentru dezvoltare, competentă în fond, includerea următoarelor sugestii în propunerea de rezoluție ce urmează a fi adoptată:

1. evidențiază faptul că jumătate din populația mondială sunt copii; subliniază, în acest sens, necesitatea de a considera drepturile copiilor drept prioritate a politicii de dezvoltare a UE; reamintește că Convenția ONU privind drepturile copilului a făcut ca drepturile copilului să devină o parte inalienabilă din drepturile omului în general și invită, prin urmare, Consiliul și Comisia să includă această chestiune în toate dialogurile bilaterale și multilaterale privind drepturile omului și să includă drepturile copiilor în politicile sale sociale, educaționale și economice;
2. invită Consiliul și Comisia să acorde o prioritate deosebită drepturilor copiilor în dialogurile lor cu țările dezvoltate și cu cele cu un venit mediu și să își coordoneze acțiunile pentru a aborda anumite chestiuni deosebit de dificile (cum ar fi rolul Chinei în Sudan, copiii în conflictele armate etc.)
3. invită Comisia și statele membre ale UE să promoveze punerea în aplicare a Convenției privind drepturile copilului și a protocoalelor aferente și să întărească sprijinul acordat reformelor sistemelor judiciare din țările terțe, care sunt concepute pentru a proteja copiii;
4. invită Comisia să sporească coerența măsurilor de sprijinire a drepturilor copiilor prin intermediul EIDHR și al liniilor bugetare tematice și geografice și să țină seama de copiii cei mai vulnerabili, în special de cei implicați în conflictele armate și în situații post-conflictuale, precum și de cei din țările mai puțin dezvoltate;
5. solicită Comisiei să includă problemele privind copiii străzii și lupta împotriva traficului de copii în politicile sale față de țările învecinate din partea de est și sud și să coordoneze resursele IEVP și EIDHR în vederea atingerii acestui obiectiv; subliniază necesitatea de a

analiza și combate cauzele traficului de copii și ale comerțului cu organe, în special atunci când victime sunt copiii rromi;

6. invită UE să adauge la programul tematic privind azilul și migrarea, care face parte din Instrumentul de cooperare pentru dezvoltare, sprijin pentru grupurile deosebit de vulnerabile, cum ar fi copiii imigranților și copiii săraci;
7. subliniază că, în cadrul acțiunilor sale externe, UE ar trebui să încurajeze cu tărie guvernele țărilor terțe să respecte standardele internaționale privind drepturile copilului, în special în ceea ce privește furnizarea unor servicii sociale de bază pentru copii, precum distribuirea gratuită de alimente în școli și creșe și accesul la îngrijiri medicale; subliniază, în același timp, că garantarea unui acces echitabil la educație pentru copiii aflați în situații de conflict armat sau în situații post-conflict reprezintă o investiție importantă în prevenirea conflictelor;
8. solicită Comisiei să includă lupta împotriva impunității în acțiunile sale externe și în relațiile cu țările terțe ca o măsură importantă de prevenire a încălcării drepturilor copiilor;
9. invită Uniunea Europeană să acorde, în cadrul acțiunilor sale externe, o atenție deosebită situației copiilor victime ale discriminării, inclusiv copiilor aflați în conflict cu legea și copiilor privați de libertate și plasați în instituții închise; subliniază că ar trebui facilitat accesul copiilor la justiție și la asistență specializată și că vârsta acestora trebuie să fie luată în considerare în cadrul procedurilor judiciare prin intermediul unor măsuri de protecție speciale;
10. invită Consiliul și Comisia să abordeze, în cadrul negocierii cu țările terțe a planurilor de acțiune în domeniul justiției și al afacerilor interne, problema justiției juvenile, ținând seama nu doar de ratificarea standardelor internaționale și regionale relevante, ci și de punerea în aplicare eficientă a acestora;
11. subliniază că, în relațiile dintre UE și țările dezvoltate și cele cu un venit mediu, este deopotrivă de important să se asigure un viitor decent copiilor, întărind statutul lor social, sistemul de valori, posibilitățile și viziunea acestora;
12. subliniază că, în relațiile dintre UE și țările dezvoltate și cele cu un venit mediu, proiectele care vizează dezvoltarea competențelor sociale ale copiilor, toleranța, solidaritatea și responsabilitatea față de mediu, în special în contextul combaterii schimbărilor climatice, sunt deosebit de importante;
13. subliniază că utilizarea în exces a televizorului, a jocurilor pe calculator și a internetului de către copii conduce cu ușurință la violență, izolare, depresie, obezitate și un comportament social anormal; consideră, prin urmare, că ar trebui promovat controlul conținutului, precum și campanii de consiliere și informare adresate părinților.

REZULTATUL VOTULUI FINAL ÎN COMISIE

Data adoptării	20.1.2009
Rezultatul votului final	+: 46 -: 0 0: 1
Membri titulari prezenți la votul final	Vittorio Agnoletto, Angelika Beer, Monika Beňová, Călin Cătălin Chiriță, Giorgos Dimitrakopoulos, Michael Gahler, Jas Gawronski, Alfred Gomolka, Klaus Hänsch, Richard Howitt, Ioannis Kasoulides, Maria Eleni Koppa, Helmut Kuhne, Vytautas Landsbergis, Johannes Lebech, Philippe Morillon, Baroness Nicholson of Winterbourne, Raimon Obiols i Germà, Vural Öger, Janusz Onyszkiewicz, Justas Vincas Paleckis, Ioan Mircea Pașcu, Alojz Peterle, João de Deus Pinheiro, Samuli Pohjamo, Bernd Posselt, Libor Rouček, Christian Roversing, Flaviu Călin Rus, Katrin Saks, José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, György Schöpflin, Hannes Swoboda, István Szent-Iványi, Charles Tannock, Inese Vaidere, Geoffrey Van Orden, Ari Vatanen, Andrzej Wielowieyski, Zbigniew Zaleski, Josef Zieleniec
Membri supleanți prezenți la votul final	Alexandra Dobolyi, Árpád Duka-Zólyomi, Kinga Gál, Aurelio Juri, Aloyzas Sakalas, Inger Segelström

6.11.2008

AVIZ AL COMISIEI PENTRU CULTURĂ ȘI EDUCAȚIE

destinat Comisiei pentru dezvoltare

referitor la locul special pe care îl ocupă copiii în acțiunile externe ale Uniunii Europene (2008/2203(INI))

Raportor: Ljudmila Novak

SUGESTII

Comisia pentru cultură și educație recomandă Comisiei pentru dezvoltare, competentă în fond, includerea următoarelor sugestii în propunerea de rezoluție ce urmează a fi adoptată:

1. salută inițiativa Comisiei de a clarifica faptul că acordurile privind drepturile fundamentale ale omului sunt valabile pentru copii în aceeași măsură în care sunt valabile și pentru adulți; subliniază că în cazul copiilor sunt valabile o serie de drepturi suplimentare specifice, de exemplu drepturile copilului stabilite prin Convenția Națiunilor Unite cu privire la drepturile copilului;
2. solicită ca protejarea drepturilor copilului în conformitate cu Convenția Națiunilor Unite cu privire la drepturile copilului să dețină un loc central în cadrul multianual al Agenției Europene pentru Drepturi Fundamentale; consideră că agenția ar trebui să formeze, împreună cu organizațiile internaționale, cu mediatorii pentru copii și cu organizațiile neguvernamentale o rețea pentru a folosi cunoștințele și experiența acumulată de acestea;
3. solicită ca drepturile copilului să fie incluse în toate măsurile și activitățile Uniunii Europene ce țin de politica externă, în special în ceea ce privește Politica europeană de vecinătate, parteneriatele strategice și procesul de extindere; consideră că este important să se creeze instrumente eficiente în vederea protejării reale a drepturilor copilului;
4. invită Comisia să realizeze un raport din care să reiasă dacă acordurile internaționale existente dintre Uniunea Europeană și state terțe conțin deja o clauză obligatorie din punct de vedere juridic privind protejarea drepturilor copilului, iar dacă nu, dacă această clauză ar putea fi adăugată în acorduri;
5. solicită aderarea Comunităților Europene la Convenția Națiunilor Unite cu privire la drepturile copilului și la cele două protocoale facultative ale convenției, precum și la convențiile aferente ale Consiliului Europei, inclusiv la Convenția europeană privind drepturile omului și la alte convenții care se referă la exercitarea drepturilor copilului, la

adoapție, la exploatarea sexuală a copiilor, la munca efectuată de copii, la protejarea copiilor în cazul conflictelor armate și la abuzul sexual al copiilor;

6. invită statele membre care nu au numit încă un mediator pentru copii în sensul solicitării Comisiei ONU pentru drepturile copilului să îl numească pe acesta cât mai repede posibil; invită, totodată, Uniunea Europeană și statele membre să pună la dispoziția Rețelei europene a mediatorilor pentru copii resurse financiare;
7. invită Comisia să își intensifice eforturile de susținere a țărilor în curs de dezvoltare pentru transpunerea în legislația națională a dispozițiilor Convenției Națiunilor Unite cu privire la drepturile copilului și ale protocoalelor facultative ale Convenției;
8. consideră că este deosebit de important să se acorde cât mai multă atenție educației copiilor și a mamelor, în special în cadrul politicilor de cooperare cu țările în curs de dezvoltare, și să se abordeze problema sărăciei infantile ca una dintre cauzele delincvenței juvenile, ale dependenței de droguri, ale violenței și ale excluderii sociale;
9. subliniază că viitoarele abordări vor avea succes doar dacă organizațiile neguvernamentale, asociațiile de părinți și instituțiile de învățământ supraveghează aceste măsuri pe termen lung în mod eficient și specific; subliniază că inițiativele naționale și politica națională trebuie să fie, de asemenea, mai bine integrate în acest tip de abordări;
10. subliniază că fiecare strategie privind drepturile copilului trebuie să se bazeze pe cele patru principii de bază ale Convenției Națiunilor Unite cu privire la drepturile copilului: protecția împotriva oricărei forme de discriminare, punerea intereselor copilului în prim plan, dreptul copilului la viață și la dezvoltare personală, precum și libertatea de opinie a copilului.

REZULTATUL VOTULUI FINAL ÎN COMISIE

Data adoptării	6.11.2008
Rezultatul votului final	+: 21 -: 3 0: 0
Membri titulari prezenți la votul final	Maria Badia i Cutchet, Ivo Belet, Nicodim Bulzesc, Marie-Hélène Descamps, Jolanta Dičkutė, Věra Flasarová, Milan Gaľa, Vasco Graça Moura, Luis Herrero-Tejedor, Ruth Hieronymi, Ramona Nicole Mănescu, Manolis Mavrommatis, Ljudmila Novak, Dumitru Oprea, Zdzisław Zbigniew Podkański, Christa Prets, Pál Schmitt, Helga Trüpel, Thomas Wise, Tomáš Zatloukal
Membri supleanți prezenți la votul final	Erna Hennicot-Schoepges, Ewa Tomaszewska, Cornelis Visser, Jaroslav Zvěřina

20.1.2009

AVIZ AL COMISIEI PENTRU DREPTURILE FEMEII ȘI EGALITATEA DE GEN

destinat Comisiei pentru dezvoltare

referitor la un loc special pentru copii în acțiunile externe ale Uniunii Europene
(2008/2203(INI))

Raportoare: Anna Záborská

SUGESTII

Comisia pentru drepturile femeii și egalitatea de gen recomandă Comisiei pentru dezvoltare, competentă în fond, includerea următoarelor sugestii în propunerea de rezoluție ce urmează a fi adoptată:

- având în vedere programul de acțiune stabilit prin Decizia nr. 293/2000/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 ianuarie 2000 de adoptare a unui program de acțiune comunitară (programul Daphne) (2000-2003) referitor la măsuri preventive pentru a combate violența împotriva copiilor, adolescenților și femeilor¹,
- A. întrucât punctul 9 al programului de acțiune adoptat la cea de-a patra Conferință mondială privind femeile, desfășurată la Beijing, în perioada 4-15 septembrie 1995, constituie, de asemenea, un principiu fundamental, enunțat la toate conferințele internaționale pe tema drepturilor copilului, care au avut loc în deceniul precedent,
 1. reamintește că strategia externă a Uniunii Europene în ceea ce privește drepturile copilului ar trebui să se bazeze pe valorile și principiile definite în Declarația universală a drepturilor omului, în special în articolele 3, 16, 18, 23, 25, 26 și 29 ale acesteia, precum și în Convenția ONU cu privire la drepturile copilului și protocoalele sale adiționale;
 2. condamnă relele tratamente aplicate copiilor, inclusiv în cadrul familiei, și reamintește faptul că în lume, copiii sunt primii victimele unor numeroase abuzuri; subliniază faptul că este mai urgent ca niciodată să se adopte măsuri eficiente pentru combaterea acestui flagel;

¹ JO L 34, 9.2.2000, p. 1.

3. insistă asupra necesității de intensifica lupta împotriva muncii copiilor în țările în care aceștia sunt obligați să lucreze din motive economice și pentru a supraviețui; reamintește că aceste condiții grele, intolerabile și periculoase în care se află copiii le sporesc nu numai vulnerabilitatea în fața adulților, ci, mai mult decât atât, accelerează efectul cel mai dăunător, care rămâne lipsa școlarizării;
4. subliniază faptul că orice acțiune în favoarea drepturilor copilului ar trebui să respecte locul prioritar al părinților și al familiei apropiate a copilului, precum și al persoanelor care au principala responsabilitate de a întreține un copil sau sunt tutori ai acestuia, o atenție specială fiind acordată îmbunătățirii statutului mamelor;
5. 2a. subliniază necesitatea respectării Convenției ONU privind protecția drepturilor tuturor lucrătorilor migranți și ale familiilor acestora, astfel încât să se garanteze drepturile copiilor care provin din familii de migranți;
6. reamintește, cu toate acestea, că poate fi în interesul copilului aflat în dificultate în cadrul familiei sale să fie separat temporar de aceasta, dacă acest fapt reprezintă o măsură de protecție, în special în cazul în care există probleme psihosociale sau psihiatrice ale părinților, violențe intrafamiliale, rele tratamente și abuzuri sexuale;
7. subliniază că interesul superior al copilului trebuie să primeze asupra oricăror alte considerente și, în consecință, trebuie căutate cele mai adecvate soluții în favoarea copiilor abandonati sau orfani și să se reflecteze cu privire la necesitatea de a le putea oferi acestor copii, aflați în mare dificultate afectivă și psihologică, o familie adoptivă din afara țării lor de origine, ori de câte ori nu s-a putut găsi o soluție la nivel național;
8. condamnă toate formele de violență împotriva copiilor: violența fizică, psihologică, sexuală și structurală, prezența lor în conflicte armate, sclavia, traficul de copii sau vânzarea copiilor sau a organelor acestora, exploatarea prin muncă, pornografia infantilă, prostituția infantilă, pedofilia, precum și formele legate de sărăcia extremă, care îi privează de îngrijiri esențiale sănătății lor, le dăunează dezvoltării fizice și psihice, îi expun relelor tratamente și îi fac să sufere de foamete; denunță ortogenia pe criterii de gen, din ce în ce mai frecventă în anumite țări; solicită Comisiei să pună în aplicare un program de ajutorare și asistență psihologică pentru copiii care au fost concepuți în urma unor violuri colective, precum și pentru mamele acestora;
9. insistă asupra necesității absolute ca orice copil din lume să aibă o identitate încă de la naștere;
10. condamnă îndeosebi încălcările specifice ale drepturilor femeilor și ale tinerelor fete, precum așa-numitele crime „de onoare”, căsătoriile forțate, mutilările genitale și alte practici tradiționale prejudiciabile, care nu pot fi niciodată justificate și nu trebuie tolerate în niciun context și solicită consolidarea eforturilor în vederea îmbunătățirii accesului fetelor la educație; atrage atenția, în acest context, asupra faptului că educația joacă un rol important pentru protecția împotriva exploatării;
11. subliniază necesitatea unei abordări mai bune a problemelor cu care se confruntă tinerele și sugerează, în acest sens, ca acestea să primească o educație globală care cuprinde cultura generală și învățarea unei mai bune gestionări a problemelor din viața cotidiană,

precum și a celor care apar în perioadele de criză;

12. îndeamnă statele care beneficiază de ajutor pentru dezvoltare și care donează un astfel de ajutor să includă în toate schimburile în mod sistematic o clauză sanitară cu privire la protecția copiilor care sunt victime ale sărăciei extreme și ale malnutriției și care suferă de pneumonie, diaree sau paludism, principalele cauze ale deceselor infantile în țările în curs de dezvoltare și să adopte, în această privință, o abordare care va ține seama de chestiunile privind egalitatea de gen, pentru a pune capăt nenumăratelor discriminări la care sunt supuse femeile și tinerele fete; solicită Comisiei Europene să ofere în cadrul programelor de cooperare pentru dezvoltare un ajutor financiar mai consistent pentru prioritățile din domeniul sănătății copiilor;
13. solicită Uniunii Europene să acționeze cu fermitate pentru eliminarea tuturor formelor de discriminare împotriva fetelor (încă din momentul concepției) și să aloce resurse financiare suficiente pentru combaterea inegalităților care rezultă;
14. solicită insistent Uniunii să dea prioritate dreptului la educație, în special pentru fete, în cadrul programelor de asistență și al dialogului purtat cu țările partenere privind politica adoptată; insistă asupra necesității de combatere a discriminărilor existente în continuare în familiile nevoiașe care nu își pot permite să achite taxele școlare pentru toți copiii și care aleg să școlarizeze băieții, în detrimentul fetelor;
15. solicită Comisiei să insiste, în cadrul politicii de dezvoltare a Uniunii Europene, asupra importanței și necesității de a înregistra nașterea fiecărui copil din orice țară terță și de a subordona programele de asistență condiției obligativității înregistrării nașterii fiecărui copil;
16. 5a. solicită organizațiilor umanitare și organismelor internaționale care acordă asistența să garanteze că ajutorul corespunzător și mijloacele necesare ajung efectiv la copii, fără să fie irosite;
17. atrage atenția asupra situației deosebit de dificile cu care se confruntă copiii infectați cu HIV, cei bolnavi de SIDA și cei ai căror părinți au murit de SIDA; condamnă în special violențele la care sunt supuse fetele și femeile, care se bazează pe credința că relațiile sexuale cu o femeie virgină pot vindeca de SIDA; solicită cu insistență să fie organizate campanii locale de informare prin care să fie eliminată această credință greșită, pentru a le oferi, în special tinerelor, o mai mare protecție.

REZULTATUL VOTULUI FINAL ÎN COMISIE

Data adoptării	20.1.2009
Rezultatul votului final	+: 17 -: 2 0: 0
Membri titulari prezenți la votul final	Edit Bauer, Emine Bozkurt, Hiltrud Breyer, Edite Estrela, Ilda Figueiredo, Claire Gibault, Livia Járóka, Rodi Kratsa-Tsagaropoulou, Urszula Krupa, Roselyne Lefrançois, Siiri Oviir, Marie Panayotopoulos-Cassiotou, Zita Pleštinská, Eva-Britt Svensson, Anna Záborská
Membri supleanți prezenți la votul final	Gabriela Crețu, Iratxe García Pérez, Anna Hedh, Maria Petre

REZULTATUL VOTULUI FINAL ÎN COMISIE

Data adoptării	21.1.2009
Rezultatul votului final	+: 28 -: 0 0: 2
Membri titulari prezenți la votul final	Margrete Auken, Thijs Berman, Josep Borrell Fontelles, Danutė Budreikaitė, Marie-Arlette Carlotti, Thierry Cornillet, Corina Crețu, Alexandra Dobolyi, Beniamino Donnici, Fernando Fernández Martín, Juan Fraile Cantón, Alain Hutchinson, Madeleine Jouye de Grandmaison, Filip Kaczmarek, Maria Martens, Luisa Morgantini, José Ribeiro e Castro, Toomas Savi, Frithjof Schmidt, Jürgen Schröder, Feleknas Uca, Anna Záborská, Jan Zahradil, Mauro Zani
Membri supleanți prezenți la votul final	Maria Berger, Raymond Langendries, Miguel Angel Martínez Martínez, Manolis Mavrommatis, Anne Van Lancker
Membri supleanți (articolul 178 alineatul (2)) prezenți la votul final	Michael Cashman